

Filmy putujú späť do trezorov – niektoré sú rasovo a LGBT závadné

Branislav Michalka

1. júla 2020 ✚ *História*

Označenie „trezorový film“ vzniklo vo východnej Európe počas komunistického režimu. Označovalo filmy, ktoré z nejakého dôvodu vadili predstaviteľom pokrokového marxistického režimu a preto ho dali „upratať“. Film obrazne povedané dali „do trezoru“ a nemohol sa ani premietiť a častokrát nemohla o ňom padnúť ani zmienka. Hladina sa nad ním skrátka zavrela. Častokrát motívom nemusela byť ani ideologická závadnosť scenára, ale stačilo, že súdruh herec, ktorý bol ešte donedávna oddaný člen strany, emigroval na Západ. Automaticky sa všetky jeho umelecké opusy stávali indexovými lahôdkami, aj keď to bol v podstate obyčajný politicky konformný brak.

V roku 1989 si mnohí mysleli, že pád komunizmu znamená koniec marxistického kádrovania umelcov na pokrokových a reakčných. Najnovšie udalosti v USA a Európe, točiac sa okolo ľavicového extrémistického hnutia Black Lives Matter a jeho mediálnych ľavicovo liberálnych stúpencov či manipulátorov, však pojem „trezorový film“ vracajú do hry.

Odviata vetrom a starý zlý Juh

Ako prvý bol iniciatívne označený za závadný film *Odviata vetrom* z roku 1939, natočený podľa románu Margareth Mitchellovej. Ten podľa kritikov nemiestne glorifikuje plantážnický Juh, jeho aristokratickú atmosféru a jeho všadeprítomný rasizmus. HBO okamžite stiahla film z vysielania a má údajne dôjsť k určitým úpravám, po ktorých by snáď film mohol byť ešte niekedy vysielaný.

Po tejto prvej lastovičke sa spustila lavína s vyhľadávaním a kádrovaním politicky nekorektných filmov. Niektoré boli tabuizované už v minulosti, napríklad úplná klasika nemého filmu *Zrodenie národa* od Davida W. Griffitha, režiséra ešte slávnejšej *Intolerance*. Griffith, syn južanského dôstojníka, natočil snímok oslavujúci znovuzrodenie aristokratického Juhu po porážke v roku 1865. To, prečo bol film zaradený medzi 100 najvýznamnejších počínov v dejinách kinematografie, bol fakt, že Griffith v ňom vynášiel novú techniku strihu a striedania scén, ako aj prvé použitie tzv. záchrany na poslednú chvíľu spojené s gradovaním nebezpečenstva a ohrozenia. To ho však už teraz asi nezachráni.

Potenciál na cenzurovanie filmov je však obrovský. Väčšina filmov natočených do roku 1960 nespĺňa ani základné parametre politickej korektnosti a to ani tie filmy, ktoré točili salónne-ľavicoví hollywoodski režiséri a scenáristi. O takejto čistke, aké je dnes na obzore, sa im ani nesnívalo. Stačí sa zamerať len na nevinné komédie s Bobom Hopeom, v ktorých má černošského sluha a ktorý je predmetom vtipov typu.: „Tuším si zbledol ako stena.“ Filmov o „starom dobrom Juhu“ sú desiatky a bežní diváci ich ani nepoznajú. Napríklad film *Texasania* z roku 1938, kde je averzia voči Yenkeeom zobrazovaná oveľa priamočiarejšie a aj realistickejšie ako v *Odviata vetrom*. Alebo film Johna Forda *Zajatec ostrova žralokov*, podľa skutočného

príbehu južanského lekára, obvineného z napomáhania atentátnikovi na prezidenta Lincolna, Johnovi W. Boothovi, v ktorom sú ukázané justičné prechmaty víťazného Severu a jeho podvodnícke jednanie s černochochmi.

Prvá hitparáda nekorektnosti

Ako prvý sa pokúsil chopiť novej ideologickej platformy filmový server Variety, ktorý už zostavil zoznam desiatich najproblematickejších filmov, ktoré by mali byť vyradené z vysielania. Mnohých členov „bratislavskej kaviarne“ zaiste zarazí, že na zozname sa ocitajú aj filmy, ktoré doteraz možno radili k svojim obľúbeným. Nech im je to výstrahou, že nikdy netreba prestať bdieť nad revolučnou čistotou svojho myslenia. Nech si vstúpia do svedomia a dôkladne preveria či sa ich myseľ neuberá nesprávnym, reakčným a netolerantným smerom.

Číslo 1 na zozname je Drsný Harry (1971) s Clintom Eastwoodom. Je to celé zlé. Sú tam netolerantní policajti, najmä Harry, ktorí naháňajú černošských drogových dílerov a nakoniec aj traumatizovaného posthipíka, ktorý trochu strieľa do ľudí a pýta ako výkupné peniaze. To, že unesie 14 ročné dievča, ktoré potom mŕtve a nahé vyťahujú z kanála, ešte Harrymu nedáva právo, aby si do chyteného páchatela surovo a netolerantne kopol.

Číslo 2 bude zrejme šok pre kaviareň, ale je to Forest Gump (1994) s Tomom Hanksom. Ani nevedeli nad ako nekorektnou hrôzou ochkali blahom. Film jednak opisuje študentské pokrokové hnutie, hippie komunitu a celý ľavicový humbuk okolo vojny vo Vietname ako negatívne, ale to by ešte bolo nič oproti hlavnému zločinu – hlavný hrdina je totiž pomenovaný po generálovi Konfederácie a zakladateľovi Ku Klux Klanu, Nathanovi Bedfordovi Forrestovi.

Číslom 3 došlo aj na slávneho Indiana Jonesa. Nepomohlo mu ani, že pobil pomaly viac „náckov“ ako Žukov, Montgomery a Patton dohromady. V druhom diely série z roku 1984 sa ocitol v Chráme skazy, kde sú vyznávači bohyně Kálí, ktorí sú samozrejme v realite citliví humanisti, vykreslení ako barbarskí hulváti. Vrhá to škaredé svetlo na obyvateľov Indie a ich hinduistické zvyky, tvrdí Variety.

Nasledujú moderné filmy ako Než som ťa poznala (2016) a Vtedy v Hollywoode (2019), natočené už v dobe korektnosti, kde dôvody pre ostrakizáciu strácajú akúkoľvek reálnu bázu a je škoda ich aj rozoberať hlbšie.

Film číslo 6, Detská hodinka (1961) popisuje lesbickú ženu (Shirley MacLaineová) nevhodným spôsobom a navyše hrdinka z hanby spácha samovraždu.

Číslo 7 je netolerantný klasický western Stopári (1956) s Johnom Waynom hrajúcim veterána Konfederácie, ktorý hľadá svoju neter unesenú Komančami. Indiáni sú v ňom vykreslení ako krvilační divosi a my predsa vieme, že to boli ušľachtilí Winetouovia, ktorí by ani muche neublížili. Hlavný hrdina je rasista a dáva to neustále najavo.

V čísle 8 prichádza veľký a svalnatý Arnold Schwarzenegger ako statočný americký špión. Film je len remakom francúzskeho originálu s Alainom Delonom zo 60. rokov, ale zato má jednu zásadnú vadu – vyobrazuje Arabov ako teroristov a náboženských fanatikov. Tak to by do Arabov skutočne nikto nepovedal.

Číslo deväť bolo zrejme vybrané poslepiacky z obrovského hrnca čiernobielych filmov 30. a 40. rokov, ktoré takmer všetky obsahujú černošských sluhov a kuchárky, či černošské komické postavy. Prečo práve tento

dostal prednosť? Je to muzikál s Bingom Crosbym a Fredom Astairom Holliday Inn (1942) nevinná tancovačka, ale sú v nej závadné scény, napríklad Bing Crosby spieva s tvárou natretou na čierno. Hrôza!

Nakoniec je číslo 10, Hitchcockove Psycho (1960). Ten bol vyhodnotený ako útok na transgender osobu, lebo psychopatický vrah sa prezlieka za ženu.

A teraz do práce!

Tak to je hitparáda netolerancie od serveru Variety. Trochu slabé. Určite sa nájdu aj omnoho netolerantnejšie filmy. A nepochybne sa nájdu aj aktívni hľadači, vyhodnocovači, udavači a ukladači do trezorov.

Za 130 rokov kinematografie sa toho kúkoľ nazbieralo na celuloidových pásoch až až ... Treba si len vyhrnúť rukávy a dať sa do práce.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/filmy-putuju-spat-do-trezorov-niektore-su-rasovo-a-lgbt-zavadne/>